

Venstre mener, at Folketinget bør afvente udredningsarbejdet, som EU er i gang med. Vi vil gerne gøre noget for miljøet, hvad vi jo også viser gang på gang – næsten, har vi på fornemmelsen, til stor gene for regeringen og visse partier, men sådan er det altså – men vi vil ikke være med til at gennemføre ensidige danske indgreb, som kun vil skade danske arbejdspladser og virksomheder.

Her ligger vi på linje med bl.a. miljøkonsulent Steen Mejlbj fra SiD, der til Ingeniøren i dag siger:

»Vores medlemmer, der er ansat på pvc-fabrikker, synes, at afgiftsforlaget er rædselsfuldt. De frygter, at det vil koste arbejdspladser«.

Mere præcist kan det vel ikke siges, men jeg forstår, at SiD ikke gør indtryk på regeringen. Det gør det på Venstre.

Allerede i dag gør industrien en effektiv og en aktiv indsats på pvc-området, og lad mig nævne fire eksempler: Industrien har medvirket til at substituere pvc fra emballage, til indsamling af byggeaffald har industrien startet et genanvendelsesfirma WUPPI, i løbet af bare ét år er næsten 100 kommuner blevet tilsluttet ordningen, og selskabet har allerede oprettet 500 steder, hvor man kan indsamle byggeaffald med hård pvc. Virksomhederne har ofret mange penge på ordningen.

F.eks. kan man nævne et firma som Lønddahl Plast A/S, der siden 1991 har opbygget et årligt genbrug af 600 t pvc fra kabler og medicinalindustrien, svarende til to tredjedele af firmaets samlede forbrug af pvc til det danske marked.

Lad os nævne firmaet NKT, det første i verden med blyfri kabler, kabler med blyfri pvc-isolering genanvendes, mens blyholdige deponeres.

Der kan nævnes mange flere eksempler. Fæles er, at de viser, at dansk erhvervsliv går foran også på pvc-området.

Det er altså helt uacceptabelt, at man ikke anerkender industriens indsats.

Mange virksomheder har investeret store beløb i udvikling af produkter med blyfri stabilisatorer i genanvendelse. Det er sket i henhold til den del af aftalen, der konstaterer – med ministerens velsignelse – at pvc er en gruppe materialer med unikke egenskaber, som samfundet har stor nytte af ikke mindst ud fra miljø- og ressourcehensyn, og som samfundet ikke skal afskære sig fra at anvende, som der står.

Afgifter eller ej, så vil de sidste 30-40 års byggeprodukter gradvist blive til affald i de kommende år. Dette affaldsproblem er danske virksomheder klar til at løse i et samarbejde med kommuner og Miljøstyrelsen, hvis de får lov.

Men hvis virksomhederne skal tvinges til at opgive produktion enten helt eller delvis på grund af afgifter, så bliver affaldsopgaven unægtelig et stort problem for dem, der til den tid skal løse det. Og løses skal det.

Venstre mener altså, at der skal tages initiativer. For det første: Støtte erhvervslivets bestræbelser på at være i front på pvc-området. Punkt 2: Styrke bestræbelserne på at genanvende og genbruge pvc. Punkt 3: Gøre det nemmere for industrien at lave indsamlingsordninger. Punkt 4: Lave et EU policy paper om Danmarks holdning til pvc og ftalater. Punkt 5: Information til brugere. Punkt 6: Miljømærkning, f.eks. EU-blomsten.

Venstre vil endnu en gang opfordre ministeren til, at ministeren udnytter den vilje, der er i erhvervslivet, og indretter forslagene, så de, der arbejder loyalt med i en aftale, får skulderklap, og ret så skytset mod dem, der ikke vil være med.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg kunne forstå på hr. Hans Christian Schmidt, Venstres ordfører, at der ikke var nogen sundhedsproblemer forbundet med ftalaterne. Var det ikke muligt at fremlægge en dokumentation for den noget vidtgående påstand, når den nu er fremkommet?

Jeg kunne også forstå, at Venstre ligesom SF har øje for, at undervognsbehandling og tekstiltryk ikke er med. På den baggrund vil jeg gerne spørge, hvad Venstre er parat til at gøre på de her områder. Går man ind for afgifter på de områder, går man ind for et forbud, eller har man en helt tredje løsning?

Hr. Hans Christian Schmidt sagde, at Venstre gerne ville gøre noget for miljøet. Kunne vi ikke få det uddybet? Hvad er det, Venstre gerne vil gøre, når vi snakker om pvc og ftalater ud over de ting, som kom til sidst, for det var jo uendelig ukonkret?

Og endelig vil jeg spørge vedrørende frivillige aftaler: Er det efter Venstres opfattelse sådan, at så længe bare nogle få af de parter, man har lavet en frivillig aftale med, overholder den, så skal det ikke komme alle de andre til skade? Så